

ת"פ 3638/06/14 - מדינת ישראל, המאשימה נגד א.ו., הנאשם

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 3638-06-14 מדינת ישראל נ' ו'

ת"פ 48306-12-15 מדינת ישראל נ' ו'

ת"פ 13192-01-16 מדינת ישראל נ' ו'

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל - המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד קטיה הכהן

נגד

א.ו. - הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד חן בן חיים

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלושה כתב אישום כדלקמן:

א. בתיק 3638-06-14 הורשע הנאשם בעבירות של איומים, תקיפת בן זוג ותקיפת בת זוג הגורמת חבלות של ממש, עבירות בניגוד לסעיפים 379, 382 (ב) ו- 380 + 382 (ג) לחוק העונשין התשל"ז 1977 (להלן - חוק העונשין).

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 29.3.14 תקף הנאשם את בת זוגו בכך שסטר לה וחנק אותה על הספה בדירה וגרם לה חבלה של ממש בדמות אודם בפניה. בהמשך איים עליה שיראה לה מה זה ויהרוג אותה. במועד נוסף תקף אותה בכך שהיכה במכת אגרוף בצלעותיה. בין המועדים 13.4.14-15.4.14 הטריד הנאשם את המתלוננת מספר רב של פעמים, בכך ששלח לה הודעות לטלפון הנייד לצרות שמסרה לו שאינה מעוניינת בקשר עימו ושיפסיק להטרדה. בהתאם לתיקון כתב האישום נמחקה הוראת החיקוק המייחסת הטרדה.

ב. בתיק 48306-12-15 הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו בניגוד לסעיפים 274(1) ו- 275 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 22.4.15, יום הזכרון, הגיע הנאשם עם רכבו לאזור הסמוך לבית העלמין בקרית גת, ונוכח כי כביש הגישה לבית העלמין נחסם על ידי המשטרה, לצורך הסדרת התנועה לקראת הטקס שאמור להערך במקום. הנאשם צעק לשוטרים כי יפתחו לו מעבר לעסק שלו שנמצא במקום, השוטרים הסבירו כי לא ניתן לעבור במקום והוא המשיך לצעוק ולהתווכח. בהמשך יצא מרכבו, קרע את הסרט המשטרי אשר היה קשור בין הגדרות, הזיז את הגדר, נכנס לרכבו והחל בנסיעה, על אף שהשוטרת עמדה בדרך, ניסתה לחסום לו את המעבר וביקשה ממנו לעצור, אך הנאשם המשיך בנסיעה. כשהשוטרת נעמדה מולו תקף אותה בכך שדחף אותה לעבר גדר הברזל וגרם לה חבלה ביד ימין בדמות אדמת ורגישות במישוש.

ג. בתיק 13192-01-16 בעבירה של חבלה במזיד ברכב בניגוד לסעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 17.9.15 עקף המתלונן את רכבו של הנאשם מימין. בתגובה, עקף הנאשם את רכבו של המתלונן משמאל תוך כדי שעלה על גינה המפרידה בין שני הנתיבים, בתגובה המתלונן ביצע תנועה סיבובית באצבעו כלפי ראשו. הנאשם עצר את רכבו, התקרב לרכב המתלונן, אמר לו לצאת, המתלונן יצא וניסה להזיז הנאשם מרכבו, הנאשם חזר לרכבו, הוציא סכין מהרכב, התקרב לרכבו של המתלונן, צעק לו לצאת מהרכב, המתלונן נעל את חלונות ודלתות רכבו. הנאשם ניסה לפתוח את דלת הרכב ומשלא הצליח דקר עם הסכין את הגלגל השמאלי קדמי של רכבו של המתלונן. שווי הנזק שנגרם - 300 ₪.

הסדר הטיעון

2. ביום 20.4.17 הציגו הצדדים הסדר לפיו הנאשם יודה בכתבי אישום מתוקנים, יורשע ויפנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. המאשימה תעתור למאסר בפועל למשך 6 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות ככל שיתאים, וענישה נלווית. ההגנה תעתור פתוח. ב"כ הנאשם ביקשה שתיבחן שאלת ביטול ההרשעה.

תסקירי שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 27.8.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 37, נשוי ואב לשני ילדים. סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא כלוחם, ו- 3 שנים נוספות בקבע. מאז עזיבת הצבא באופן פתאומי, על רקע חקירה שנפתחה נגדו, עבד בתחום השיש. ביחס לעבירות הנאשם הכחיש אלימות פיזית, אך תיאר עקשנות, ווכחנות ואלימות מילולית. ביטא תפיסות קורבניות. שירות המבחן התייחס למורכבות קשריו האישיים של הנאשם. שירות המבחן נפגש עם המתלוננת ושמע ממנה אודות הקשר הזוגי על פני השנים, שאופיין באלימות מילולית ופיזית, אך חל שינוי משמעותי בשנים האחרונות. שירות המבחן התרשם מנאשם בעל יכולות תקינות בבסיסן, המתפקד באופן יציב, אך בעל אישיות נוקשה, אימפולסיבית וחסרת אמון. לאור נסיבות עזיבתו את השירות הצבאי, חש ניכור כלפי גורמי אכיפת החוק. שירות המבחן התרשם כי קיים סיכון להמשך התנהגות אלימה מצידו במצב דחק ותסכול. שירות המבחן ניסה לגייס את הנאשם להליך טיפולי בתחום האלימות, אך הנאשם שלל לחלוטין אפשרות לטיפול. שירות המבחן סבר כי ניתן לשקול ענישה בדמות של"צ אך לאור מאפייני השיחה עם הנאשם והתנהגותו הנוקשה לא עלה בידי שירות המבחן לבחון זאת. שירות המבחן המליץ לבחון התאמתו לריצוי אסר קצר בעבודות שירות. שירות המבחן לא מצא הצדקה להמליץ שלא להרשיעו.

4. בתסקיר מיום 18.3.18 ציין שירות המבחן כי הנאשם תיאר שינויים רבים בחייו, ובשונה מבעבר הביע עניין ומוטיבציה לעבור הליך טיפולי. הנאשם שולב בטיפול מתאריך 18.2.18, תוכנית הכוללת שני מפגשים קבוצתיים ומפגש פרטני אחד בשבוע. שירות המבחן ציין כי הנאשם מגיע בזמן למפגשים ומגלה מוטיבציה גבוהה לשינוי. עם זאת תהליך זה עדיין ראשוני. לאור התגייסותו המשמעותית לטיפול, שירות המבחן המליץ על סיום ההליכים המשפטיים באפיק שיקומי, קרי העמדת הנאשם במבחן וצו של"צ בהיקף של 150 שעות. שירות המבחן שב וציין כי לא מצא פגיעה משמעותית בתעסוקת הנאשם המצדיקה ביטול ההרשעה.

5. בתסקיר מיום 26.8.18 ציין שירות המבחן כי הנאשם סיים את הטיפול במרכז "דיאלוג מחודש" לאחר ששיתף פעולה באופן מלא והביע מחויבות לשינוי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעיצומו של תהליך אישי משמעותי, ושב והמליץ על סיום ההליכים המשפטיים נגדו באפיק שיקומי, על העמדתו במבחן, לצד ענישה חינוכית בדמות של"צ. שירות המבחן העריך כי ענישה בדמות עבודות שירות עלולה להוות פגיעה קשה בעבודתו ובפרנסתו.

6. ביום 16.8.18 התקבלה חוות דעת של הממונה על עבודות השירות אשר מצא את הנאשם כשיר לריצוי מאסר

בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם יליד 1980, נעדר הרשעות קודמות. הפנתה לחומרת העבירות בהן הורשע, לערכים המוגנים שנפגעו, טענה כי מידת הפגיעה היא משמעותית, הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת, טענה כי מתחם העונש ההולם לכל העבירות נע בין 6-18 חודשי מאסר וענישה נלווית, המאשימה הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן, ועם זאת, לשיטתה אין להעדיף את אינטרס שיקומו של הנאשם על פני האינטרס הציבורי. לפיכך עתרה להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וענישה נלווית.
8. ב"כ הנאשם הפנתה לכך שהנאשם נעדר הרשעות קודמות ולא נפתחו תיקים נוספים. כל העבירות בוצעו בתקופת זמן קצרה. לדבריה העבירות הן ברף חומרה נמוך. מאז בני הזוג עברו טיפול זוגי, נישאו. לדבריה הנאשם שולב בהליך טיפולי, ולכן קיימת הצדקה לאמץ את המלצת שירות המבחן. ב"כ הנאשם הפנתה למקרים חמורים יותר בהם אימצו בתי המשפט את המלצות שירות המבחן. שירות המבחן התרשם כי פחת הסיכון הנשקף מהנאשם. על כן עתרה לאמץ את המלצות שירות המבחן.
9. הנאשם ביקש לומר דברים. לדבריו התחתן לפני 4 שנים, החל הליך טיפולי באופן עצמאי לפני למעלה משלוש שנים. לדבריו מאמין שלא יחזור שוב לבית המשפט. חשוב לו למחוק הרישום שכן לדבריו ביצע עבודות בימ"מ אך לא נתנו לו להיכנס מעבר לש"ג. לדבריו עצוב לו שלא מעריכים את מה שתרם למדינה משך תקופה ארוכה של שירות צבאי סדיר ושירות קבע.

דין

10. הנאשם הורשע בשלושה כתבי אישום שונים, ממועדים שונים, בגין אירועים שונים בנסיבות שונות, אין כל קשר בין האירועים, אין מדובר באותה מסכת עבריינית ולפיכך יקבע לכל אחד מהם מתחם עונש הולם נפרד.

מתחם העונש ההולם לעבירות בתיק 3638-06-14

11. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים הם זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו, ובפרט זכות של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה, זכותו של אדם לשלוות נפש.

על הפגיעה בערכים אלו יפים דברי כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07) [פורסם בנבו]:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה."

12. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הבינוני. הנאשם סטר לבת זוגו וחנק אותה וגרם לה חבלה בפנים, איים שיהרוג אותה. במועד אחר היכה אותה באגרופ בצלעותיה.

13. באשר **לנסיבות ביצוע העבירות** נתתי דעתי לכך שלא קדם תכנון מוקדם לביצוע העבירות, לא היה שימוש בנשק חם או קר. עם זאת מדובר בעבירות שבוצעו במידה לא מבוטלת של אלימות: חניקה ואגרופים לצלעות, אלימות שאף גרמה לחבלה, אם כי אין מדובר בחבלה חמורה. נתתי דעתי לכך כי ברקע לביצוע העבירות, מערכת יחסים מורכבת עם בת הזוג, והתמודדות רגשית קשה בשל מצבה הרפואי המורכב של בתו המצריך מעקבים רפואיים באופן תדיר.

14. בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות. ראו למשל:

- רע"פ 3077/16 **פלדוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.5.16). תקיפת בת זוג. במהלך ויכוח דחף המבקש את אשתו לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכופף אותה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. נקבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר לתקופה קצרה שאפשר שירוצה בעבודות שירות ל- 14 חוד' מאסר בפועל. בימ"ש השית על הנאשם 6 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

- רע"פ 6037/15 **צדקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 7.9.15), שתי עבירות איומים ותקיפת בת זוג. נגזרו על המבקש 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

- רע"פ 11/15 **פלדוני נ' מדינת ישראל** (20.01.15) תקיפה בת זוג, איומים ותקיפה הגורמת חבלה ממשית לבת זוג. המבקש איים על המתלוננת שהיתה בהריון מתקדם. באותו מועד סטר לה ובעט בבטנה. כתוצאה מכך נזקקה לטיפול רפואי. ביום אחר, תקף המבקש את המתלוננת בכך שאחז בשערותיה, ניער את ראשה וסטר בפניה. נגרמו למתלוננת נפיחות מתחת לעין שמאל, דם ניגר מאפה ונראה עליו סימן כחול. המבקש לא נטל אחריות למעשיו. נקבע כי מתחם הענישה נע בין 6 ל- 15 חודשי מאסר בפועל. על המבקש נגזרו 7 חוד' מאסר בפועל ו- 7 חודשי מע"ת. ערעורים במחוזי ובעליון נדחה.

- רע"פ 8833/15 **פלדוני נ' מדינת ישראל** (23.12.15), תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש תקיפה סתם ואיומים. המבקש תקף את המתלוננת, אשתו בזמן האירועים, בארבע הזדמנויות שונות. המבקש הכה את המתלוננת באמצעות ידיו ורגליו וכתוצאה מכך נגרמו לה חבלות בזרועותיה, פניה וצווארה והיא חשה כאבי ראש עזים. בהזדמנות אחרת, על רקע ויכוח, הכה המבקש את המתלוננת בידיו וברגליו וגרם לה לשפשופים, נפיחות וכאבי ראש. במועד נוסף, הכה את המתלוננת במכת אגרופ בגבה. ובהזדמנות נוספת אחז בצווארה בחוזקה, עד שהתקשתה לנשום, ואיים עליה שיהרוג אותה. בהמשך, שחרר אחיזתו, תפס בשיערה וגררה אל הסלון, שם הכה אותה בראשה באמצעות נעל, בעט בה והכה אותה בידיו. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת שפשופים והמטומות. נקבע שהמתחם נע בין מע"ת ל- 12 חוד' מאסר בפועל. בימ"ש גזר על המבקש 10 חוד' מע"ת והתחייבות. בערעור המדינה על קולת העונש, קבע המחוזי כי המתחם שנקבע הולם בנסיבות העניין אך החמיר עונשו ל- 7 חוד' מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה.

- בש"פ 713/15 **גור אריה נ' מדינת ישראל** (5.2.15), המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפה שגרמה חבלה ממשית לאשתו. המבקש אחז בידה ודחפה לעבר הרצפה עד שנפלה על ברכיה. כתוצאה מכך נגרמו לה, שטף דם, אדמומיות ורגישות בברך שמאל ושטף דם בידה. נגזרו על המבקש 6

חוד' מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת. ערעורו בבית המחוזי ובעליון נדחו, לרבות בקשתו למשפט חוזר.

רע"פ 2602/14 **גובנה נ' מדינת ישראל** (4.5.14). תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות. המבקש חבט בראשה של אשתו באמצעות בקבוק בירה שהיה בידו. כתוצאה מכך ראשה הסתחרר ונגרם לה חתך בקרקפת שדרש תפירה. בימ"ש גזר עליו 27 ימי מאסר בניכוי ימי מעצרו, כך שלא ירצה עונש מאסר בפועל, מע"ת. ערעור המשיבה על קולת העונש התקבל. במחוזי נקבע כי מתחם העונש הראוי נע בין 6 חוד' מאסר ל- 18 חוד' מאסר והחמיר עונשו של המבקש ל- 7 חוד' מאסר בשל נסיבות מיוחדות. בקשת רשות ערעור בעליון נדחתה.

רע"פ 7575/13 **אינדלקאו נ' מדינת ישראל** (7.11.13), תקיפה בנסיבות מחמירות הגורמת חבלה של ממש. המבקש תקף את אשתו והכה אותה בפניה באמצעות ידיו. כתוצאה מכך נגרמו לה חבלות של ממש בדמות המטומות מתחת לעיניה. למבקש עבר פלילי באותן העבירות. תסקירי שירות המבחן בעניינו נמצאו שליליים. בימ"ש גזר על המבקש 8 חוד' מאסר בפועל ו- 6 חודשי מע"ת. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.

רע"פ 7720/12 **פלואני נ' מדינת ישראל** (12.11.12). תקיפת בן משפחה הגורמת חבלה ממשית, איומים, תקיפה בנסיבות מחמירות, תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש. עקב מחלוקת שנתגלעה בין המבקש לבת זוג, הוא תפס פניה בידיו, אחז בחוזקה בצווארה ובסנטרה, משכה בשיערה והפילה ארצה. לאחר מכן, הכה המבקש ברכב את אחד מילדיו בפניו ובראשו, וכשלא חדלו לשחק בחגורות הבטיחות, נטל המבקש את אחת מהן והכס בה. המבקש החזיק במשרה בגוף ציבורי ולכן בוטלה הרשעתו והוטל עליו צו מבחן למשך 18 חוד'. המחוזי קיבל ערעור המשיבה והחזיר להמשך דיון בבימ"ש השלום שגזר עליו צו מבחן למשך 18 חוד', מע"ת למשך שנה ושל"צ בהיקף 200 ש"ח. בקשת רשות ערעור בעליון נדחתה.

רע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.11.12), תקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי בת זוג. המבקש תקף את בת זוגו, אשר התגוררה עמו בכך שהלם עם אגרופיו בצלעותיה וגרם לה לשבר בצלע. באותן הנסיבות גרם נזק לרכוש שהיה בבית. בימ"ש גזר על המבקש 6 חוד' מאסר שירוצו בעבודות שירות, וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר עונשו של הנאשם ל- 8 חוד' מאסר לריצוי בפועל והעלה את סכום הפיצוי למתלוננת מ- 5,000 ₪ ל- 10,000 ₪. בקשת רשות ערעור בבית המשפט העליון נדחתה.

רע"פ 1631/12 **פדידה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.2.12) תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית. המבקש הפר צו והגיע לביתה של גרושתו והחל להטרידה. המבקש היכה את גרושתו במכות ידיים על ראשה ועל מצחה ונגרמה לה חבלה של ממש באזור בית השחי ובמקומות נוספים בגופה. בנוסף, המבקש הוריד את חגורת מעילו, הניף אותה לעבר צווארה והחל לחנוק אותה באמצעותה. נגזרו עליו 18 חוד' מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 3629/11 **פלואני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.5.11), 5 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ושתי עבירות איומים. על רקע רצונה להיפרד ממנו, איים הנאשם על אשתו כי ירצח אותה, זאת מיד לאחר לידת בתם, בעודה שוכבת בבית החולים. בהמשך, היכה אותה בראשה ואיים שביא לאשפוז ויקחו ממנה את ילדיה. בהזדמנויות נוספות סטר לה, היכה אותה בראשה באגרופיו, עיקם את ידה ואף נשכה. על המבקש נגזרו 9 חוד' מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 1923/11 **חטיב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.03.11) תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות ואיומים. המבקש הכה את המתלוננת באמצעות ידיו בחזה ובראשה, סטר לה ואחז

בצווארה. עוד איים על המתלוננת בפגיעה בגופה כשהתקרב אליה בלילה, עת שנכנסה למיטתה, כשהוא אווז בסכין ואיים שירצח אותה. במועד אחר, הפיל אותה על הרצפה, דרך על ראשה, הכה ושרט אותה בידיו בחזה ובכתפיים, ובאמצעות מטאטא ברגליה, בכך גרם לה חבלות רבות. בימ"ש קמא גזר על המבקש 6 חוד' מאסר לריצוי בעבודות שירות, 12 חוד' מע"ת, התחייבות וקנס. בית משפט המחוזי קיבל את ערעורה של המדינה על קולת העונש עונשו הוזמר ל- 12 חוד' מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור בבית המשפט העליון נדחתה.

רע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.11.10) תקיפת בת זוג ואיומים. המבקש איים על אשתו. בהמשך, סטר לה בפניה, לקח סכין והצמידו לצווארה ואיים כי יהרגה. בהמשך רדף אחריה כשהסכין בידו ואיים לרצוח אותה. בימ"ש גזר על הנאשם 10 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי והתחייבות. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 6821/08 **מסרי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.8.08) תקיפה הגורמת חבלה ממש. המבקש תקף את אשתו בכך שדחפה בחוזקה. כשניסתה להימלט מהדירה הוא תפס את ראשה, הטיחו בקיר, סחב אותה בשערותיה והכה אותה באגרופים ובבעיטות ברגליים ובבטן ובשאר חלקי גופה עד שהתעלפה. המתלוננת נזקקה לטיפול רפואי בגין כאבים חזקים בבטנה. נגזרו עליו 8 חוד' מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 3152/08 **חמו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.10.08) עבירה של תקיפת בת זוג בתנאים מחמירים. המבקש תקף את אשתו כשהכה אותה בראשה בידיו ובעט בה בחלק גופה התחתון לעיני ביתו הקטינה. בימ"ש הטיל על המבקש 12 חוד' מאסר בפועל, הפעיל מאסר מותנה כך שירצה בסה"כ 18 חוד' מאסר, מאסר על תנאי והתחייבות. המחוזי קיבל הערעור באופן חלקי כך שהפחית עונשו ל- 14 חוד' מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור בבית משפט עליון נדחתה.

רע"פ 8279/08 **חיג'אזי נ' מדינת ישראל** (05.10.08). תקיפה סתם של בת זוג בנסיבות מחמירות. המבקש תקף את המתלוננת, אשתו, בראשה ופניה בפרק זמן של כ- 5 חוד'. כתוצאה מכך ראייתה טושטשה. בימ"ש גזר על הנאשם שנת מאסר בפועל, מע"ת. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.

ראו גם רע"פ 9118/12 **פרגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08), ע"פ (מח' חי') 2350-02-13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (7.11.13); עפ"ג (מח'-מרכז) 33615-05-13 **ע' ב' ד' ג' נגד מדינת ישראל** (מיום 28.7.2013); עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 30868-08-13 **חג'אג' נ' מ"י** (6.10.14), עפ"ג (מח' חיפה) 33154-05-14 **יוסופוב נ' מדינת ישראל** (26.6.14), עפ"ג (מח' מרכז) **טלה נ' מדינת ישראל** (9.12.14), עפ"ג (מח' ים) 46599-01-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.3.15); עפ"ג (מח'-מרכז) 3328-05-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (6.9.2015); עפ"ג (מח' ים) 57596-05-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.8.15).

קיימים גם מקרים בהם הסתיים ההליך ללא הרשעה: ראו למשל תפ (טבריה) 36160-01-16 - **מדינת ישראל נ' מרים גלאור**.

15. לאור כל האמור **מתחם העונש ההולם** לעבירות שביצע הנאשם בתיק 3638-06-14, בנסיבות שבפני נע ממאסר מותנה ועד לשנת מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם לעבירות בתיק 48306-12-15

16. **הערכים המוגנים** אשר נפגעו בעבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר הם שמירה על ביטחון ושלמות גופו של אדם ובפרט הגנה על השוטרים מפני פגיעה בהם במהלך ביצוע תפקידם, הגנה על יכולתם

לבצע את תפקידם ושמירה על הסדר הציבורי.

ראו בעניין זה ע"פ 5214/13 **סירחאן נ' מדינת ישראל**:

"אכן, יש להביע סלידה ושאת נפש ממעשי תקיפה המכוונים כלפי העוסקים במלאכת השמירה על בטחון של הציבור ועל אכיפת החוק. מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק...אינטרס הציבור מחייב אפוא ששוטרים יוכלו למלא את תפקידם ללא מורא ופחד... מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה".

ראו גם רעפ 1922/11 - **יניב רחמימוב נ' מדינת ישראל**:

"חשוב להדגיש כי המבקש ביצע עבירות חמורות ביותר המעידות על זלזול חמור בשלטון החוק. אל מול אלימות שכזו המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית יש לנקוט בענישה מרתיעה מאחורי סורג וברית. הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יוטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו"(ע"פ 500/87 **בורוכוב נ' מדינת ישראל**) ... בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם (רע"פ 2660/05 **יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל**). על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים (רע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל** (14.6.2007)).

17. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הנמוך- בינוני. הנאשם לא שעה להוראות השוטרים וניסה בכח להיכנס עם רכבו למקום אשר נסגר על ידם לרגל אירועי יום הזיכרון. הנאשם הזיז גדרות, קרע סרט סימון, צעק על השוטרים, התווכח ואף נהג את רכבו לכיוון השוטרת אשר ניסתה בגופה למנוע את כניסתו למקום, יצא מרכבו ודחף אותה לעבר הגדר. במעשיו גרם חבלה לשוטרת.

18. באשר **לנסיבות ביצוע העבירות**: נתתי דעתי לכך שהנאשם ביקש לעבור במקום עם רכבו שכן מקום עסקו נמצא במקום, והגישה שלו למקום העסק נחסמה בשל אירועי יום הזיכרון. נתתי דעתי כי לא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירות, לא היה שימוש בנשק חם או קר. העבירות לא בוצעו בתחכום, לא היתה אכזריות במעשיו, נתתי דעתי להערכת שירות המבחן כי הרקע למעשים הוא כעס של הנאשם כלפי גורמי אכיפת החוק, לאור העניין שהיה לו עימם ואשר בעטיו הופסק שירות הקבע שלו.

19. על **מדיניות הענישה הנוהגת** ניתן ללמוד, בין היתר מפסקי הדין שלהלן:

· רע"פ 7641/14 **אלטורי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.11.14), הנאשמת הורשעה לאחר שמיעת הוכחות בעבירת של העלבת עובד ציבור, הפרעה לשוטר, תקיפת שוטר ואיומים. הנאשמת הטיחה קללות ואיומים בשוטר שרשם דו"ח תנועה, וסירבה להזדהות בפניו. התנגדה לעיכובה, חבטה בלחיו של השוטר, שרטה אותו וירקה בפניו, היכתה באגרופה בכתפו של שוטר נוסף וירקה לעברו. נדונה ל- 30 ימי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלווית. הערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחה.

· רע"פ 4592/14 **סרגייב רוטמן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.8.14), הנאשמת הורשעה בעבירות הפרעה לשוטר ותקיפת שוטר. הנאשמת יצאה ממסיבה בעקבות הגעת שוטרים לעניין הקמת רעש. הנאשמת השתוללה, הניפה ידיה, ירקה על השוטרת, קיללה אותה, משכה בשיערה ואף סטרה לה. הנאשמת נדונה ל-4 חוד' מע"ת, של"צ, מבחן וענישה נלווית. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 6544/08 **ברדוגו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.7.08), הנאשם הורשע בעבירות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ותקיפת שוטר. הנאשם צעק, העליב וגדף מספר שוטרים בתוך תחנת משטרה, סירב לעזוב את התחנה, התקרב לשוטרי שהודיע לו כי יעכבו, נופף בידיו ותוך כדי נפנוף בידיו הכניס את אצבעו לעינו של השוטר. נדון לשישה חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית, ערעור בית המשפט המחוזי בחיפה דחה את ערעורו של הנאשם על חומרת העונש וקיבל את ערעור המדינה והשית עליו 15 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

רע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.6.07), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטרי. הנאשם הפריע לשוטרים בכך שסרב לפנות את רכבו, סרב להזדהות, וכשנאמר לו כי הוא מעוכב, הוא תקף שני שוטרים, בעט ופגע בבטנו של אחד מהם, נשך שוטר אחר בידו ותקף שוטר שלישי שנחבל חבלות של ממש. הוא נידון ל-7 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ע"פ (י-ם) 8414-09-11 **חחיאשוילי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.9.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר במילוי תפקידו ובהפרעה לשוטרי. הנאשם נהג בגילופין, וכאשר נתבקש לצאת מרכבו נשך את השוטר באפו. נידון ל-4 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

עפ"ג (מרכז) 23394-01-14 **עמרן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.2.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של תקיפת שוטר והכשלת שוטר. הנאשם הגיע למקום עם רכבו, וכאשר נעצר לבדיקה שגרתית, התנגד להקשיב להוראות השוטר ונגח במצחו. הנאשם נדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ע"פ 333/10 **קרן סרנקו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.10.10), הנאשמת הורשעה בבית המשפט המחוזי בעבירות של תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ותקיפה הגורמת חבלה. הנאשמת ובן זוגה נתבקשו ע"י השוטרים לצאת מהרכב בו היו על מנת לבצע חיפוש ברכב. בתגובה, הנאשמת קיללה, והכתה שוטרת בכתפיה באמצעות תיק שאחזה בידה, חנקה, משכה בשיערה ושרטה את השוטרת בצווארה. הנאשמת נדונה ל-6 חוד' מאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי. ערעור בבית המשפט העליון נדחה.

20. לאור כל המפורט אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה** נע ממאסר מותנה ועד 12 חודשים מאסר.

מתחם העונש ההולם לעבירות בתיק 13192-01-16

21. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירה של חבלה במזיד הוא שמירה על קניינו של אדם, שמירה על תחושת הביטחון של הציבור.

22. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הבינוני גבוה, אמנם הפגיעה בקניין הינה ברף הנמוך והסתכמה בנזק לגלגל, שווי הגלגל שניזוק הוא 300 ₪, עם זאת הפגיעה בתחושת הביטחון היא ברף הגבוה, בשים לב שהנאשם ניגש לרכבו מוציא סכין ניגש אל המתלונן ומנסה מספר פעמים לפתוח את רכבו של המתלונן כשסכין בידו, ומשלא מצליח - דוקר את גלגל הרכב.

23. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שהאירוע החל לאחר שהמתלונן עקף את הנאשם מצד שמאל, וכשהנאשם עקף אותו בחזרה תוך שעולה על הגינה שעל שטח ההפרדה, עשה

המתלונן לנאשם תנועה של סיבוב האצבע ליד ראשו. לא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה, והיא לא בוצעה בתחכום, ועם זאת מדובר בתגובה קיצונית ואלימה של הנאשם כתוצאה ממחלוקת ביחס לשימוש בדרך, תוך שהוא משתמש בסכין בצורה מאיימת ופוגע במזיד ברכב.

24. בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות. ראו למשל:

· רע"פ 1931/15 **מויססקו נ' מדינת ישראל** (26.3.15), חבלה במזיד ברכב. המבקש ירד מאופנועו בעת עצירה ברמזור אדום, הכה וניפץ את חלונו של נהג ברכב סמוך באמצעות קסדה. כתוצאה מכך נפצע המתלונן בשפתו. המבקש נדון למאסר מותנה של צ"קנס ופיצוי למתלונן. ערעורים בעליון ובמחוזי נדחו.

· רע"פ 4522/13 **נעיס נ' מדינת ישראל** (16.7.13), המבקש הורשע בעבירות של חבלה במזיד והחזקת סכין. המבקש הזיק במזיד לשלושה כלי רכב באמצעות דקירות סכין בצמיגי הגלגלים. בימ"ש קמא גזר על המבקש 3 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, בית משפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד המאסר על 7 חודשים. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· עפ"ג (ת"א) 49671-07-13 **אל עביד נ' מדינת ישראל** (28.10.13), חבלה במזיד ברכב. המערער גרם נזק לרכב של אדם אחר באמצעות מקל ממוסמר שעה שהיה בגילופין. המערער נדון ל-3 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה כך שירצה בסה"כ שנת מאסר בפועל וישלם פיצוי. ערעורו נדחה בהסכמה.

· ת"פ (פ"ת) 47006-11-16 **מדינת ישראל נ' יעקב**. (11.1.17). חבלה במזיד ברכב. בעקבות סכסוך שכנים ניפץ הנאשם את שמשת הרכב של שכנו, הניח על מושב הנהג מדליק פחמים והציתו. לאחר מכן כיבה עם צינור את האש. נדון לחודשיים מאסר בפועל וענישה נלווית.

· ת"פ (נתניה) 29395-08-16 **מדינת ישראל נ' איילין** (27.2.17), חבלה במזיד ברכב, איומים וניסיון תקיפת שוטר. הנאשם תחת השפעת אלכוהול שבר מראה של רכב, הנאשם איים על בעל הרכב (שהינו שוטר) והזדהה בשם אחר, השליך כסא לעברו ולאחר מכן השליך לעברו נרגילה שהתנפצה ושב ואיים עליו. נדון ל-6 חודשי מאסר, הופעלו שני מאסרים מותנים כך שירצה 14 חודשי מאסר, וענישה נלווית.

· ת"פ (רמלה) 53100-08-15 **מדינת ישראל נ' אזברגה** (16.01.17), ניסיון תקיפה סתם וחבלה במזיד ברכב. הנאשם חבט ברכבו של המתלונן וניסה להכותו דרך חלון הנהג באמצעות מתקנים עיתונים עשוי מברזל. לרכב נגרם נזק. נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

· ת"פ (עכו) 955-05-15 **מדינת ישראל נ' שנאוי** (5.9.16), חבלה במזיד ברכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה. המתלונן, שעה שהיה ברכבו ונעצר ברמזור אדום, העיר לנאשם שהיה ישוב ברכבו יחד עם אחר, על האופן שבו הוא נוהג. בהמשך איתר הנאשם את רכב המתלונן בעיר והחל מנפץ את פנסי הרכב, המראות ושמשת הרכב. הנאשם נדון ל-3 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, התחייבות, פיצוי, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

· ת"פ (כ"ס) 56672-05-14 **מדינת ישראל נ' קלימקוביץ** (7.9.16), חבלה במזיד ברכב. הנאשם השליך אבן גדולה על רכב משטרה והחל לברוח, מרדף קצר הוביל לתפיסתו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נופצה שמשת הרכב האחורית. נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל שירותו בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

· ת"פ (נתניה) 37398-08-14 **מדינת ישראל נ' איפראימוב** (29.11.16) ניסיון גניבת רכב וחבלה במזיד ברכב. הנאשם ניסה לגנוב קטנוע, שבר את מנעול הכידון, דרדר האופנוע ונפל עימו. הוטל על הנאשם

מאסר מותנה קנס ושל"צ.

ת"פ (צפת) 40537-01-10 **מדינת ישראל נ' בורקין** (2.3.11), הנאשם הורשע בעבירה של חבלה במזיד ברכב. הנאשם פגע ברכב 14 פעמים בערב אחד שעה שהיה בגילופין. התקבל תסקיר מבחן חיובי בעניינו של הנאשם בן ה-20. הוטל על הנאשם של"צ ומאסר על תנאי.

25. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה בתיק 13192-01-16 בנסיבות שבפני נע ממאסר קצר ועד שנת מאסר.

ביטול הרשעות

26. הגם שבשעת הצגת ההסדר ביקשה ב"כ הנאשם כי שירות המבחן יבחן האם קיימת הצדקה להורות על ביטול הרשעותיו, הרי שבסופו של יום שירות המבחן לא המליץ על ביטול הרשעות, וגם ב"כ הנאשם לא עתרה בטיעוניה לבטל הרשעות, אלא עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן.

27. ואכן הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדיון.

קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

28. נטל ההוכחה בעניין זה רובץ לפתחו של הנאשם.

29. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשעותיו של הנאשם בדיון.

הגם שהנאשם נעדר הרשעות קודמות, ועל אף תרומתו של הנאשם לביטחון המדינה במסגרת שירותו הצבאי, לא עמד הנאשם בנטל המוטל עליו להוכיח כי יגרם לו נזק קונקרטי בעוצמה כזו המצדיק את ביטול ההרשעה.

ויודגש, אין מדובר בבגיר צעיר, אלא בנאשם שהינו בן 38.

ויודגש, אין עסקינן בהרשעה יחידה שביטולה מבוקש, אלא בשלוש הרשעות.

החשש של הנאשם כי בשל הרשעה יכול ויאסר עליו במסגרת עבודתו בתחום השיש, להיכנס למקומות מסויימים, אינו עולה כדי נזק קונקרטי שעוצמתו עלולה ליצור פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, בפרט כאמור כשעסקינן בשלוש הרשעות.

אף שירות המבחן לא מצא הצדקה להמליץ על ביטול הרשעות.

לאור כל האמור, הרשעותיו של הנאשם תיוותרנה על כנן.

גזירת עונשו של הנאשם:

עמוד 10

30. במקרה דנן לא מצאתי הצדקה לסטות לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם.
31. זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות בהזדמנות ראשונה.
32. לקחתי בחשבון את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות 3-4.5 שנים.
33. זקפתי לזכותו את היותו נעדר כל עבר פלילי. הנאשם בן 38, וזו הפעם הראשונה בה נותן את הדין בגין עבירות פליליות.
34. לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות כפי שעולות מתסקירי שירות המבחן ומטיעוני ההגנה.
35. לקחתי בחשבון את שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן ואת ההליך הטיפולי שעבר.
- לקחתי בחשבון את המלצתו העונשית של שירות המבחן בתסקירו הראשון, ובתסקיריו האחרונים, לאחר שהנאשם השתלב בהליך טיפולי.
- שירות המבחן המליץ בתסקירו האחרון ליתן העדפה לשיקולי שיקום בעניינו של הנאשם בשים לב להליך הטיפולי שעבר ולשינוי המשמעותי שעורך בחייו.
- אמנם מצאתי הצדקה במסגרת תמהיל הענישה שתוטל על הנאשם ליתן משקל נכבד לשיקולי השיקום, אך איני סבורה כי הליך השיקום שעבר הנאשם מצדיק זניחה מוחלטת של ערכי הענישה האחרים, וכאמור הנאשם נותן את הדין בגין שלושה אירועים אלימים במהותם שהתפרסו על פני כשנה, כנגד אשתו, כנגד שוטרים וכנגד משתמשי הדרך.
- יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט המחוזי בתל אביב (עפ"ג 28219-11-13 מדינת ישראל נ' הבר):
- "אכן, גם בעידן תיקון 113 לא נעלם מקומו של השיקום והוא תופס מקום נכבד מאד כאמור בסעיף 40 לחוק העונשין. אולם תרגומו של עקרון השיקום לכלל ענישה צריך להיעשות במידתיות תוך התאמת הענישה לנסיבות הקונקרטיות. בענייננו, השיקום אינו יכול לשאת על גבו את משקל ההתעלמות מכל הערכים האחרים אותם אמורה הענישה לבטא. "חובתנו לציבור" (כפי שהגדיר זאת בית-משפט קמא) מתבטאת בכך, שהענישה תבטא ותכמת את עקרון השיקום ואת עקרון ההלימה זה לצד זה ולא תתעלם מעקרון ההלימה כליל".
36. לקחתי בחשבון את שיקולי ההרתעה במסגרת המתחם, מצאתי ליתן להם משקל בשים לב שהנאשם נותן את הדין בגין שלושה אירועי אלימות שונים כלפי מתלוננים שונים.
37. לאחר שלקחתי בחשבון את כל השיקולים שלעיל, אני סבורה כי לא ניתן לגזור את עונשו של הנאשם בגין כל האישומים ברף התחתון של המתחם, ויש מקום להטיל עליו ענישה מוחשית בדמות מאסר, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות.
- עם זאת, בשים לב להליך הטיפולי שעבר, ולאור המלצת שירות המבחן, אתחשב במשך המאסר.

סוף דבר:

38. לאור כל האמור, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנני מטילה על הנאשם 50 ימי מאסר, שירוצה בדרך של עבודות שירות, ב"המשקם" קרית גת בכתובת הנתרן 19 קרית גת.

הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם הביע את הסכמתו לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות.

על הנאשם להתייבב לתחילת ריצוי המאסר ביום 17.9.18 בשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות ב"ש.

מוסבר לנאשם כי עליו לבצע כל עבודות שמוטלות עליו במסגרת עבודות השירות על פי ההנחיות שתינתנה לו מעת לעת על ידי הממונה במקום וכל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי עונש המאסר בפועל.

ב. אני מטילה על הנאשם 4 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות.

ג. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך שנה. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו המבחן.

ד. פיצוי בסך 1000 ₪ למתלוננת ורד צרפתי, ע"ת 1 בתיק 3638-06-14 הפיצוי ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.12.18.

ה. פיצוי בסך 2000 ₪ למתלונן ויקטור אורייל ע"ת 1 בתיק 13192-01-16 הפיצוי ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.2.19.

ו. קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.6.19.

ז. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 3000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע וזאת למשך 3 שנים מהיום. הנאשם יחתום על ההתחייבות עוד היום, אחרת יאסר למשך 15 יום.

ככל שיש מוצגים - יושמדו בחלוף תקופת הערעור

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, 12.9.18 ג' תשרי תשע"ט במעמד הצדדים.